

Raikas ajankuva sodan jälkeisestä Suomesta

Antti Kulmala

Eino (Pyy Kähkönen), Matilda (Anu Heikkilä), Kyllikki (Laura Hurme) ja Veikko (Pekko Honkasalo) ovat lähdössä juhannustansseihin
| Turun Sanomat | 6.7.2016 9:25 |

Vinttiteatteri: Siitä mihin jäimme.

Käsikirjoitus, ohjaus ja visuaalinen ilme Anu Heikkilä ja Laura Hurme, valosuunnittelu ja koreografia Antti Kulmala, äänisuunnittelu Ville Aalto.

Esitys 2.6.

En ole nähnyt pari vuotta sitten Paattisten maaseudulle perustetun Vinttiteatterin kahta aikaisempaa produktiota Yhteinen oma (2014) ja Kehystettyjä unelmia (2015). Käsiohjelman alustuksien jälkeen en silti kokenut hankalaksi hypätä trilogian päätösosan maailmaan.

Anu Heikkilän ja Laura Hurmeen käsikirjoittama Siitä mihin jäimme sijoittuu sotien jälkeiseen aikaan. Siinä, kuten aikaisemmissakin osissa, kuvataan maatilán tyttären Matildan ja tämän kasvattisisaren Kyllikin elämänpolkuja.

Näytelmän keskeiset teemat epävarmuus, ahdistus ja pelko ovat inhimillisiä tunteita, jotka ovat monin tavoin akuutteja tänäkin päivänä ja joihin sotaa kokemattomankin katsojan on helppo samastua.

Draama on helposti lähestyttävä myös siksi, että se keskittyy tarinan henkilöiden välisiin suhteisiin. Hahmojen kokemia ristiriitaisia tunteita kuvataan moniulotteisesti ja selittelemättä. Vihjeet ja aavistelut tekevät katsomiskokemuksesta kutkuttavan.

Esityspaikka – navetan vintti – ja sinne harkiten koottu esineistö muistuttavat nostalgisesti menneestä ajasta. Näyttelijöiden tapa ottaa kontaktia, reagoida ja puhua toisilleen on silti varsin nykyaikainen.

Tästä asetelmasta syntyy kiinnostava särmä, joka myös alleviivaa sitä, ettei tavoitteena ole jäljitellä isovanhempien kokemuksia, vaan tutkia niitä nuoren ihmisen näkökulmasta.

Matildan ja Kyllikin rooleissa nähdään Vinttiteatterin kantavat voimat Anu Heikkilä ja Laura Hurme. Matildan miehen ja Kyllikin lapsen isän roolissa nähdään monista Turun nuoren teatterin esityksistä tuttu Pekko Honkasalo. Eino-renkinä vierailee Teatterikorkeakoulussa opiskeleva Pyry Kähkönen.

Esitys on yllättävänkin perinteistä draamaa, mutta episodimaisten kohtausten tiukat leikkaukset sekä tyyliltään epärealistiset unet ja kuvitelmat, kuten myös haikeat ja hilpeät laulut tuovat kokonaisuuteen raikkautta ja ilmavuutta.

Annina Karhu